

2005. Imbolc - VII. évfolyam 1. szám

Megértük az Árnyak VII. évfolyamát is... őszintén, ki gondolta volna, amikor elindult, hogy ilyen hosszú hagyomány lesz belőle? Csak írtunk, ötleteket gyártottunk, gondolatokat cseréltünk. És lám, ismét új év köszönt ránk.

Szeretném megköszönni mindazoknak az elmúlt hat évet, akik tettek valamit az újságért, cikkeket, verseket írtak vagy ötleteket adtak. Sok szeretettel köszöntöm azokat, akik csak mostanában csatlakoztak a kis csapathoz, és el merték küldeni gondolatcsíráikat valamely megfogalmazott formában, hogy bekerülhessen ezekre az oldalakra, és másik is elolvassák.

Mint azt annak idején megfogalmaztuk, az újság gondolatébresztőnek indult. Nem szándéka akadémiai értekezéseket bemutatni, inkább a kezdőket segítené, hogy könnyebben találják

meg saját útjukat, és többféle szemléletet, gondolatot ismerhessenek meg, amikor az ezoterikus világ rögös talaján kezdenek el kertészkedni.

Örülök, hogy sokak "kezébe" jutnak el ezek az írások, és a visszajelzések alapján nyugodtan mondhatom: van értelme veszködni vele. Sok visszajelzés, kérés érkezett arról, hogy nyomtatott formában is adjuk ki az újságot. Sajnos erre nincsenek megfelelő anyagi keretek. Annyit tudunk tenni, hogy pdf formátumban fognak előbb-utóbb felkerülni az egyes korábbi számok is, melyek így egyben könnyebben letölthetők és nyomtathatóak lesznek.

Kívánok hát mindenkinek kellemes olvasgatást!

A főszerkesztő: Osara LaMort

Árnyak 2005. Imbolc - VII. évfolyam 1. szám

Tartalomjegyzék

Mustármag és kézikönyv

Mitológikus természetrajz 2. rész - A kígyó

Az asztrológia materialista szemszögből

Gondolatok a jógáról

Közhelyek; avagy, hogyan elindultam az úton

Taoista diagramok

A drágakövek, ásványok tisztítása

A Visconti-Tarot története 2. rész

Farsangi jelmezötletek Imbolc ünnepére

Könyvajánló - Yliaster Daleth: Magicon

A hónap filmajánlója:

Donnie Darko

A hónap zeneajánlója:

Dance of the Vampires musical

Mustármag és Kézikönyv

Két káoszmágus beszélget egy asztalnál.

- Julius Evola pontosan kifejtette, hogy csak a tudatosságon keresztül érhető el a valódi mágia. Amikor minden egyszerűvé és érthetővé válik, akkor tökéletesen tudja uralni a valóságot. Erre a másik, hirtelen ötlettől vezérelve visszakérdez, a háta mögötti hölgy kezében aranyalma villanása látszik.
- Evola képes volt tökéletesen uralni a valóságot?
- Tolószékben halt meg, úgyszólván valószínűleg nem..."

A mágiának, a mágusoknak már az ókorban is két, jelentősen elkülönült irányvonala volt. Egyik a népies, babonatikus irányzat - a földművesek, egyszerű emberek módszere ez, mellyel igyekeztek saját nehéz sorsukon enyhíteni. Másik a művelt, tanult emberek által űzött tradíció. Jelen cikkünkben arra keressük a választ, miért gyakoribb a hatékony varázsló a tanulatlan emberek, mint a műveltek közt.

Egy korábbi cikkünkben már foglalkoztunk a mágia hatékonyságával és működésének alapelveivel. Kifejtettük, hogy a mágia minden esetben a tudatalattit szólítja meg. A mágikus hatások akkor működőképesek, ha a tudatunk hatást gyakorol a tudatalattinkra - csak így érhető el a valóság maghajlítása.

Három fő módszert hoztunk fel, melyek jellemzőek:

- a teljes tudatosságot,
- a tudatszint (gnósziszint) módosítását, és
- a hitet.

Ahhoz, hogy megértsük, miért hatékonyabb a babonatikus irányzat, meg kell értenünk a hit mibenlétét. A hit képessége azon képesség, mellyel képesek vagyunk elfogadni minden kétség nélkül olyan irracionális dolgokat, melyeket nem tapasztaltunk meg, és nem látunk át. A tudás a tapasztalaton alapul, a hit a bizalmon. Csak olyan dologban hihetünk, amit nem tapasztaltunk meg - mert amint saját tapasztalattal rendelkezünk, már a tudás területére léptünk.

Tegyünk egy kis kitérőt jelen korunkra. A legtöbb dolog, amiről azt gondoljuk, tudjuk, nem más, mint pusztán hit. A legtöbben nem jártak még a Déli-sarkon, így az ottani pingvinek léte épp annyira a hit tárgyköre, mint az, ha úgy gondoljuk, ott hatalmas sivatag van. "Tudásunk" könyveken és iskoláinkon alapszik, azaz abba fektetett bizalmunkon, hogy tanáraink és könyvíróink információi helyesek és pontosak. Mégis, minél tanultabb az ember, annál nehezebb számára elfogadni, elhinni látható ok-okozattól független eseményeket.

A tanult ember egyvalamit tanul meg igazán: tudása alapján logikai láncolatokat építeni, hiszen azt tanuljuk, hogy a világ felépítése logikus - és ez is igaz. Nem szabad azonban elfelednünk, hogy a valóság megváltoztatásának képessége korlátlan, csak saját tudatunk szab határokat. A tanult emberek tudata sokkal több korlátról tud, és logikailag is le tudja vezetni ezen korlátok létjogosultságát, ezen kívül a tanult ember hajlamosabb a megértésre irányuló kérdések megfogalmazásában. Ezek hiányában nehezebbre esik teljes bizalommal fordulnia egy adott technika felé.

A tanulatlan embert ugyanakkor az okok helyett sokkal inkább az eredmények érdeklik. Megtanulja nagyszüleitől, ismerőseitől, szomszédaitól, barátaitól, hogy ha szemölcsét bekeni egy békával, majd az említett kételtűt egy keresztútnál elássa, elmúlik a szemölcs. A hite működésbe lép, hiszen nem keresi az indokokat, a "csoda" megtörténik, innentől kezdve tudás áll a rendelkezésére - úgy tudja, ez valóban működik.

Mi hát a megoldás? Hogyan működhet tanult ember hasonló hatékonysággal? Az első megoldás mindenképp a gnósziszintváltás. Itt jól követhetők az ok-okozati láncolatok, mégis hatékony a módszer. A másik megoldás a "fake it, 'till you make it".

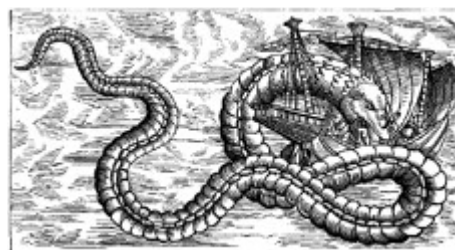
Olykor hajlamosak vagyunk elfeledni, hogy nem csak a tudatalattink, de tudatunk is hatalmas erőket mozgat meg. Ha elhitetjük tudatunkkal, hogy valamiben hisz, nem gördít több akadályt elé - a hit megvalósul.

Epilógus: Azon tanult, mágiával foglalkozó emberek, akik hajlamosak lenézni azokat, akik babonátikus irányvonalat képviselnek, jobb, ha elgondolkodnak rajta: van-e oly hatékony a mágiájuk, mint emezeknek. Amíg nem képesek ugyanolyan látványos eredményeket elérni, nincs mire büszkének lenni.

Mitológikus természetrajz 2. rész - A kígyó

A kígyó, mint szimbólum elsősorban a teremtéssel, a termékenységgel, a megtermékenyítéssel, a nemiséggel, a bölcsességgel, a gyógyítással, a vízzel, a földdel, az alvilággal, a halállal, az újjászületéssel, a ciklikussággal és a végtelenséggel áll kapcsolatban. A kígyó élet és halál ura. A férfiúi energia fő szimbóluma. Hihetetlen sok mítoszkörnek és kultúrának szent állata, ezért nem is lehet mindent végigtekinteni, csupán egy-két kiragadott példát veszünk szemügyre.

Az isteni bölcsességet a "Tudás tüzes Sárkányai" vagy a Kígyók birtokolják, mert e két állat ősidők óta jelképe a titkos tudományoknak. Az egyiptomi uraeus tüzes leheletű vipera vagy áspiskígyó, amely Ra napisten ellenségeit pusztította el. A Ra fején levő napkorongot gyakran ölelte körül az uraeus, amely a királyi hatalmat és tekintélyt szimbolizálta. Az uraeust, mint istennőt a Nap anyjának is tartották. Egyes korszakokban az igazságosság egyik jelképe lett. Maatnak is ismerjük olyan ábrázolását, ahol kígyófejű botot tart.

Az okkultisták szerint Egyiptom félisteni természetű uralkodói és a nagy misztériumok beavatottjai azért hordozták a szent uraeuskígyó képmását a homlokukon, a harmadik szemük helyén, mert azt jelképezte, hogy sikerült felébreszteniük és spirituális magasságba emelniük a Kundalinit. A Kundalini az indiai mitológia elnevezése a kígyóról, mely az ember ágyékában fekszik összetekeredve. A világfa mikrokozmosz megfelelőjének tekintették. (Ezért őrzi a Világfát a legtöbb mondában kígyó vagy sárkány.) A Kundalini az emberben szunnyadó mágikus öserő. Ha felébresztjük álmából, de nem tudjuk irányítani, akkor pusztító erővé válhat. Ha a szív magasságáig vagyunk képesek felemelni, akkor az érzékek asztrálbírodalmában bolyongva eltéríti a mágust igazi céljától. Azonban ha felemeljük a harmadik szemig, akkor megkapjuk az általa biztosított mágikus látást és végtelen bölcsességet, vagyis az egyiptomiak hite szerint istenné válhatunk, miként a fáraók tették. A Kundalinit gyakran két fejjel ábrázolták, amely utal a benne rejtőző erő kettős természetére. A hermetikus tradíció egyik legfontosabb szimbóluma, a caduceus, azaz Hermész kettős kígyóval átfont, szárnyas pálcája is erre utal. A szárnyas kígyó ezenkívül a sas és a kígyó, vagyis az alsó és a felső világ egyesülését is jelzi. Ebben az értelmében az uraeus a két Egyiptom (Alsó- és Felső, égi és földi) egyesülését, Nekhebit és Uadzsit kígyóistennőt is szimbolizálja.

A transzcendencia talán legismertebb álomszimbóluma a kígyó, mint görög orvos-isten, Aszklepiosz gyógyító szimbóluma, ami még ma is az orvosi hivatás jelképe. Eredetileg fán élő nem mérges kígyó volt, mint ábrázolásokon látható, a gyógyító isten kezében lévő botra tekeredik rá, a föld és a menny közötti egyfajta összeköttetés megtestesítőjeként.

A szárnyas kígyó nem más, mint a legendás sárkány, a mondabeli kincsek őrzője, az ősi tudás és bölcsesség megtestesítője. A keresztény mitológiai szeráfjai, amelyek nem mások, mint lángoló szárnyú kígyók, kétségtelenül hozzákapcsolhatóak ehhez a gondolatkörhöz. De maga a kerub szó is kígyót jelent, egyfajta értelemben, bár az alapértelmezése más.

A kígyó egyúttal az adeptus szimbóluma is, a halhatatlanság és az isteni tudás jelképe. A Titkos Tudás duális voltát tárja fel előttünk: a fekete és a fehér mágia kettősségét és összefonódását az Egységben.

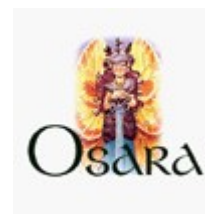
Az azték Quetzalcoatl ("zöld tollakkal borított kígyó", "Tollaskígyó" vagy "drágakő-ikertestvér") a három főisten egyike a mezo-amerikai indiánok mitológiájában, a világ megteremtője, az emberek és a kultúra megalkotója. Ő az elemek ura, a Hajnalcsillag és az ikrek istene. Ő a papság

és a tudomány pártfogója, a tolték főváros, Tula kormányzója.

A kígyók a bűnös tudásnak is a jelképei. Iránban démonoknak nevezik, Indiában aszúráknak, istenteleneknek, Babilonban annunakiknak, alvilágiaknak, Egyiptomban a lázadás fiainak, a Bibliában bukott angyaloknak, a germán mitológiában vánoknak. Vezérük a sötétség fejedelme, Vritra, Angro Mainju, Kingu, Seth, Lucifer, Loki. Seth-et gyakran nevezik "gonosz kígyónak" a szent szövegekben. A kígyó legfőbb bűne, hogy a jó tudást gonosszá, a fényt sötétséggé változtatja. A világosságot jelképező isten örök harcot vív a sötétséggel. Így tesz Horus is Seth-el vívott harcában, de Apophis, a hatalmas alvilági kígyódémon is minden éjjel megtámadja a föld alatti Níluson hajózó Ra napisten bárkáját, aki viszont éppen a vele utazó, szamarfejű alakban ábrázolt Seth segítségével diadalmaskodik Apophis felett. Leviathan, az óriási, hétfejű, tengeri kígyó Izraelben és Föníciában az istenellenesség, a rossz örök megtestesítője.

A Közel-Keleten is megjelent, de először sumér nyelven íródott le az elképzelés, miszerint az istenek minden Újév alkalmával előre meghatározzák az elkövetkező 12 hónap sorsát. Ezt a rendet mindig megzavarja valami, először a Nagy Kígyó fenyegeti a világot az öskáoszba való visszatéréssel. Fenyegetését nem tudja beváltani, mert az istenek minden Újévkor újjáteremtik a világot. A sumérok számára tehát a kígyó, mint démon, szintén mint a Rossz ösképe jelenik meg, egyikeként a hét démonnak, akik a Holdistent támadják.

Kozmogóniai értelemben tehát a kígyókat gyakran leigázták, mint a káosz megtestesítőit, hogy így juthasson kifejeződésre a Napistenek hatalma. A Halottak Könyvében a Lázadás Fiainak hívják a kígyókat. Osiris gyilkosa, Seth úgy tűnik fel, mint a Lázadás Fia a Levegőben, és "amikor megérkeznek a Mennyek Keletjéhez, akkor háború tör ki a Mennyekben és az egész világon".

Az asztrológia materialista szemszögből

Sokan sokféleképpen közelítik meg az asztrológiát: vannak, akik hisznek benne, vannak, akik tudják, hogy működik, vannak, akik tapasztalják, vannak, akik művelik, és vannak a szkeptikusok. Természetesen ezek a csoportok nem határolódnak el élesen egymástól, hanem átfedések vannak köztük, és nem is teljes a felsorolás. Azok, akik hisznek benne, elfogadják az asztrológia valóságát és használhatóságát, akik tudják, hogy működik, azok általában ismerik, és művelik is. A szkeptikusok nagyrésze pedig inkább elutasítja anélkül, hogy megismerné, éppen ezért vegyük a szkeptikusok világképét, ami többnyire a materializmuson alapul.

A materialisták sokszor hivatkoznak a tudományra, ami csak egy újabb megközelítése a világnak, és meglehetősen fiatalnak mondható, rengeteg kérdésre keresi még a választ, amire az ősi világképek már adtak különbözőeket, persze nem szeretném azt mondani, hogy bármelyik is jobb lenne a másiknál: csupán más. A materializmus szerint az anyag létezik, és más semmi. Ez bizonyos szempontból igaz, éppen ezért érdemes innen kiindulni. Ami anyagilag létezik az: az égitestek külön-külön és

naprendszerként is, valamint az emberek, mint emberiség, és mint egyéniségek.

A modern tudomány két nagy irányzata az, ami az asztrológia működésének bizonyításánál érdekes: a csillagászat és az orvoslás. A csillagászok szerint a különböző égitestek rendelkeznek gravitációs és elektromágneses mezővel, amivel hatnak ránk. A legközelebbi égitest a Földhöz a Hold, aminek hatását nap mint nap tapasztalják a tengerparton élők az árapály jelenségen keresztül, de ne feledkezzünk meg arról sem, hogy az emberi testben levő vízre ugyanígy hat, ami pedig kihat a fiziológiai folyamatokra is. Statisztikai adatok szerint telihold idején az emberek érzékenyebben reagálnak, és az árapály jelenség is erőteljesebb, ami utal arra, hogy a Hold kihat a tudatunkra.

A másik jelentős égitest a Föld szempontjából a Nap, ami körül kering minden bolygó. A Nap pusztán azzal is hat a Földre, hogy fényt sugároz. Különböző vizsgálatokat végeztek már tudósok azzal kapcsolatban, hogy miképp hat a sötétség az emberekre, és a fénymegvonás igen sok embernél okozott depressziós tüneteket, ami igencsak elterjedt a skandináv országokban. Ez egy újabb tény annak alátámasztására, hogy a Nap hat az emberi tudatra.

Mint feljebb említettem, a csillagászok szerint minden bolygó rendelkezik elektromágneses mezővel és gravitációs erőterrel, amelyen keresztül hatnak egymásra. Ugyan nem rendelkezünk megfelelően érzékeny műszerrel ma még, hogy ezt mérjük, de ezt a hatást elkönnyvelhetjük, mint tény. Ugyanakkor, az orvostudomány jelenleg nem elég fejlett ahhoz, hogy az agy érzékenységét

be tudja határolni, de azt már ma is elfogadott orvosi vélemény, hogy az agy egy nagyon érzékeny eszköz, ezért bátran feltételezhetjük, hogy van annyira érzékeny, hogy a távoli bolygók elektromágneses sugárzása hasson rá, és azon keresztül hatással legyen az emberre is.

Általános ellenérv lehet a fenti állítás ellen, hogy az a hatás nagyon minimális, de a gondolatmenet sarkalatos pontja az, hogy kifejtenek-e hatást a bolygók egymásra, vagy sem. Az ellenérvet cáfolni látszik az a tény, hogy a bolygómozgások számításánál a csillagászok figyelembe veszik a többi bolygó gravitációs hatását, ami valljuk be, nem lehet túl kicsi, meg akkor sem, ha egy Föld tömegű égitestről beszélünk, nem is beszélve a nagybolygókról. A bolygók elektromágneses sugárzásának analógiáját megtalálhatjuk az asztrológiában a fényzögek vizsgálatánál. Manapság már középiskolában tanítják a hullámok terjedésének fizikáját, és azt, hogy miképpen hat egymásra két hullám, ha találkozik: van, ahol erősítik egymást, van, ahol gyengítik. A különböző bolygók fényzögeit vizsgálva asztrológiai szempontból ugyanezt figyelhetjük meg, természetesen itt már figyelembe kell venni az asztrológia által a bolygóknak tulajdonított jellemzőket is.

Ez a néhány tény tudományos alapokon igazolja az asztrológia azon megközelítését, hogy a bolygók hatnak az emberre, és ezek ismeretében következtetéseket vonhatunk le, hiszen csak a megfelelő törvényszerűségeket kell ismernünk hozzá.

Természetesen, ez az írás nem tudományos bizonyítás, egyszerűen csak azok számára gondolatébresztő, akik hajlamosak elutasítani az ezoterikus vagy a materialista megközelítést a világnak.

Gondolatok a jógról

Manapság az egész nyugati világban nagyon népszerű a "jóga", és sokan azt gondolják, hogy már mindent tudnak róla, amit tudni érdemes. És ez nem véletlen, mert a jóga titkos tudományból olyan szellemi ösvénnyé vált, amelyen többé-kevésbé békés egyetértésben haladhatnak egymás mellett azok, akik valamit keresnek - hogy mit is? Erre nagyon sokféle választ fogunk kapni, de nagy általánosságban azt mondhatjuk, hogy a keresők mindannyian elégedetlenek. Csak az elégedetlen ember

vállalkozik arra, hogy elinduljon egy ismeretlen, esetleg veszélyes úton. Csak a mély és tartós elégedetlenség készíthet bennünket arra, hogy keressünk - és lehet, hogy nem is használunk olyan nagy szavakat, mint az élet értelme, az igazság, a beteljesülés vagy az önmegvalósítás. De nem is kell nagy filozófusoknak lennünk ahhoz, hogy belássuk, milyen kevés az, ami van: mennyire korlátozott, bizonytalan és múlandó. Magától értetődő, hogy azt keressük, ami végtelen, biztos és örök, hiszen ez felel meg az igazi természetünknek.

A Bhagavad-gítá, India ősrégi szentírása azt mondja, hogy négyféle ember indul el ezen a nagy felfedezőúton: a szenvedő, a gazdagságra vágyó, a kíváncsi és a bölcs.

Gondoljuk el, hogy nagyon szomjasak vagyunk. Van itt egy folyó, ahonnan ihatnánk. Honnan fogunk vizet meríteni? Talán a folyó torkolatánál, ahol a víz már tele van mindenféle szennyeződéssel? Vagy egy kicsit feljebb, éppen ott, ahol egy nagy vegyi üzem szennyvize festi sötét színűre? Még feljebb, ahol ugyan már nincsenek vegyi üzemek, de egy egész elefántcsorda kavarja fel az iszapot? Nem, mindannyian tudjuk, hol akarunk vizet inni: a forrás közelében, egyenesen a tiszta forrásból. Onnan, ahol a víz már olyan tiszta, mint a kristály, tökéletesen eloltja a szomjúságot, de annyira édes, hogy újra meg újra meg akarjuk kóstolni. Néha csak lebegünk benne, máskor egészen alábukunk, de soha nem tudunk betelni ezzel a kristálytiszta vízzel.

Valaki azt mondhatja erre, ilyen kristálytiszta víz, ilyen forrás nincs is ezen a földön. És ez igaz. A forrást nem a földön kell keresnünk. De addig is szomjasak vagyunk, amíg keressük az élet vizét, és miért ne menjünk olyan közel ehhez a forráshoz, amennyire csak lehet. Ez a forrás India. Itt nem arról van szó, hogy India valami különleges, kiváltságos helyzetű ország lenne, vagy hogy kisajátítaná magának az igazságot. Egyszerűen csak arról van szó, hogy jobban megőrizte a hagyományokat. Tiszteletben tartotta a tanításokat, amelyeket a lelki tanítómesterek ősidők óta tovább adnak tanítványaiknak, megszakítatlan láncban. Semmit nem tesznek hozzá, és nem vesznek el belőle semmit. Ugyanazt mondják el, amit a saját tanítójuktól hallottak, és a tanítójuk sem állított mást, mint amit a gurujától hallott. Már most, ha ezt a tanítványi láncot visszafelé követjük, el kell jutnunk a tudás forrásához.

Valaki megint közbevetheti, ez rendben van, de hiszen számos út van. Tegyük fel, hogy el sem hagyjuk Indiát: hat filozófiai rendszerük van, és mindegyiket hitelesnek mondják. Njája, Mimámszá, Vaisésika, Szánkhja, Jóga és Védánta - melyiket szeressem? Melyik szentírásból merítsem a bölcsességet, a négy Védából, az Upanisádokból, a Puránákból, a Tantrákból? Nem is beszélve arról a sok bölcsről, tanítóról, filozófusról, vallásalapítóról, és isteni inkarnációról, akik szintén India szent földjén jelentek meg. Miért van ez a sokféleség? És ha végső soron mindennek ugyanaz a forrása, nem lehetséges, hogy ez a sokféle út és ösvény mind ugyanoda vezet?

A sokféleség azért létezik, mert mi magunk akarjuk. Soha nem vagyunk elégedettek egyetlen úttal. Mindig felvetődik bennünk a kérdés, nem lehetne másként, valami más módon? Isten pedig ősidőktől fogva teljesíti az élőlények vágyait. Megadja ezeket a különféle utakat: tessék, válassz. Ezek az utak valóban különfélék, ezért nem is vezetnek ugyanoda. Na persze, lehet, hogy egy ideig közösen vagy párhuzamosan haladnak.

India filozófiai rendszerei közül a nyugati világban a jóga vált a legnépszerűbbé. A Védánta a gondolkodók elitjének a vadászterülete, de a jógáról már mindenki tud mindent. Próbáljuk ki. Elég egy kis körkérdés a barátaink és az ismerőseink között. Magabiztos válaszokat fogunk kapni, amelyekből kialakul a nagyvárosi jóga-klub képe: valahol az aerobik és a fitness-center között. A jóga-klub az a hely, ahova elmegyünk hetente egyszer vagy kétszer, elvégezzük a tornagyakorlatokat, mindegyiknek nagyon jól hangzó neve van: napüdvözlet, lótuszülés, szöcske-állás és hasonlók. Még azt is megtanuljuk, hogy tudatosan kell lélegzeni. Nemcsak egyszerűen be és ki, hanem tudatosan be, tudatosan ki - na ugye, hogy ez mindjárt más? És ennek fejében számtalan ígéretet kapunk: fiatalság, egészség, hajlékonyság, hozzá még egy-két rendkívüli erő is, legalább egy-kettő a nyolc sziddhi közül: végtelenül kicsivé és könnyűvé, végtelenül nagyvá és súlyossá válni, uralom a tárgyak és az élőlények felett, teremtő erő és minden kívánság azonnali beteljesülése. Legalább egy kis levitáció, legalább egy marék hamut tudjuk teremteni a tenyerünkben. Ez a jóga: a fizikai gyakorlatok és azok közvetlen, anyagi eredménye, ezért járunk a jóga-klubba, ezért gyakorlunk otthon, reggel és este tíz perc pránájama, egy kis szöcske-állás, közben persze mindent megtanulunk a csakrákról és a kundaliniról, mert ez olyan jól hangzik. Valóban ez a jóga?

A jóga szónak többféle jelentése van. Az egyik az iga, ami azt is mutatja, hogy a jóga, mint módszer, nem más, mint leigázás, ellenőrzés, uralom az anyagi világ egy része, a saját testünk felett. A másik jelentés kapcsolat. Az, aki megszerezte a teste feletti uralmat, tovább léphet, megvalósíthatja a jóga voltaképpen célját, ezt a kapcsolatot az anyagon túlival, a transzcendenciával. Mivel kapcsolatáról van szó, magától értetődik, hogy ez a transzcendencia egy személy - ugyan miféle

kapcsolatunk lehetne elvont fogalmakkal? Az is magától értetődik, hogy ez a személy nemcsak a transzcendens világban nyilvánul meg, különben fogalmunk sem lehetne a létezéséről vagy nem tudnánk megközelíteni. A Bhagavad-gítá azt mondja, hogy ez a személy benne van a világban, minden egyes atomban, de énjének egy parányi töredéke is elegendő ahhoz, hogy a világot

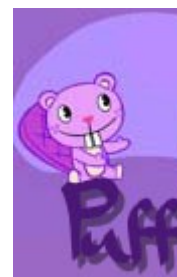
áthassa és fenntartsa. Egyszerre van benne a világban és a világon kívül. Ezt csak paradoxonokkal tudjuk megfogalmazni. A Sri Isopanisad 5. mantrája például ezt mondja: ez a személy jár is, meg nem is. Távol van, de ugyanakkor nagyon közel.

A jóga kapcsolat az Istenség Legfelsőbb Személyiségével. Kapcsolat: nem elmerülés, semmivé válás, nem a személyiség elvesztése. Kapcsolat a lélek legszemélyesebb hajlandóságainak és vágyainak megfelelően.

A gyakorlati életben a jóga is sokféle: sokféle jóga-ösvény van, és az élőlény ezeknek a legszemélyesebb hajlandóságainak és vágyainak megfelelően választ közülük. A Bhagavad-gíta leírja a legfontosabb jógákat: karma jóga (önzetlen cselekvés), dhjána-jóga (uralom az elme és az érzékek felett, a meditáció segítségével), buddhi-jóga (transzcendentális tudás), astanga jóga (a nyolc részből álló jóga-folyamat, amelyet a 6. fejezet részletez), visva-rúpa vagy virát-purusa (az egyetemes forma látása) és így tovább.

A hatha-jóga az összes többi jóga-ösvény alapja, előfeltétele, amit az akkori Indiában valóban mindenki ismert, sőt még azt is tudták, hogy ez csak az alap, az előfeltétel, de nem maga a cél. Ez nagyon érdekes a nyugati világban, egymás után jelennek meg a szakkönyvek, egymás után indulnak a tanfolyamok; de Indiában még csak meg sem kellett említeni. És teljesen rendben van, hogy nekünk itt a nyugaton ezzel is foglalkoznunk kell, sőt néha nagyon sokat kell foglalkoznunk, mert nekünk egészen más a neveltetésünk, a kulturális háttérünk, a tudatunk, minden. Sőt sokszor még az elme és az érzékek feletti uralom gyakorlásával sem kezdhethetjük, hiszen többnyire ezekkel azonosítjuk magunkat.

Nem könnyű uralkodni az elme és az érzékek felett. Ardzsuna, akivel Krisna ezeket a jóga-tanításokat közölte, elég hamar közbevetette a maga kifogását: "Ó Krisna, én úgy látom, hogy könnyebb megállítani a szelet, mint szabályozni az elmét, amely nyugtalan, fegyelmezetlen, csökönyös és hihetetlenül erős." Ez valóban így van, de mégsem lehetetlen. Az elmén és az érzékeken lehet uralkodni, nyugodtan, fegyelmezetten, következetesen, és bizonyos értelemben erőszakkal - ezt jelenti ez a szó, hatha: erőszak. Az elme minden szabályozási kísérletet erőszakként fog megélni; olyan a természete, hogy lázad az irányítás ellen. És mégis irányítani kell, ahogyan azt sem engedhetjük, hogy a kocsit elragadják az eléje befogott lovak. Aki tehát erre az útra adja a fejét, annak cseppet sincs könnyű dolga. Mégis, elindult valahová, valamilyen céllal, és keres. Ha pedig keres, talál.

Közhelyek; avagy ahogyan elindultam az úton

"A Tao, amelyet szavakkal kifejezhetünk, nem az örök Tao.

A név, melyet az ember ki tud fejezni, nem az örök név."

Elnézést, ha valakit megbotránkoztattam azzal, hogy nem Weöres Sándor sokkal kifinomultabb fordításából idéztem, de aki ismer, tudja, hogy szeretek néha csak azért is másképp...

A Tao azért is megfoghatatlan szavakkal, mert mindenki számára mást jelent. Én úgy gondolom, hogy azért is, mert a jövőbe mutat. A Tao-t érzem, mivel én magam vagyok. Ha valaki misztikus élményekre vágyik, szerintem sokkal hamarabb megtalálhatja mondjuk ebben, mint egy szimpla mágikus cselekedetben.

Azért hozzáteszem, hogy nem gondolkodtam erről mindig így, sőt egyáltalán nem gondolkodtam ilyeneken, még nem is olyan régen sem. Így visszagondolva nem voltam olyan fiatal, akit a fantasztikus élményei vonzottak a mágiához, inkább a kíváncsiságom volt, ami előre vitt. Valószínű ebből gyökerezik a mély szkepticizmusom a fiatalság hihetetlen történeteivel kapcsolatban.

Ha eddig nem volt olyan szó, hogy vad-materialista, akkor először is bejelentem, hogy már van, másrészt közlöm, hogy tökéletesen rám illett úgy öt évvel ezelőttig. Hogy pontosan miből is fakadt, már nem tudnám megmondani, de tény, hogy elutasítottam mindenféle vallással, mágiával kapcsolatos elméletet. Azt, hogy miként változtam az elmúlt évek folyamán, megtudhatjátok, ha szántok rám pár percet.

Kimondhatatlanul hálás vagyok a www.pharmachip.hu/zyx oldalnak, mert az ott olvasott írások keltették fel először az érdeklődésemet. Maga az asztrálutazás léte is elképedéssel töltött el, az, ahogyan meg volt fogalmazva, azt éreztette velem, hogy ez akárkinek sikerülhet. És életemben először valamiért komolyan elhittem. Megjegyzem, semmi egyéb nem volt a lelkesedésem hátterében, kizárólag a kíváncsiság és így utólag visszagondolva egyáltalán nem meglepő, hogy semmiféle sikert nem értem el. Mégis kellemes emlék, mert ez indított el a mágia és az önmegismerés útján.

Mai fejjel már tudom, hogy mi hiányzott, de akkoriban csak csalódottságot éreztem. A következő sorsfordító erejű esemény a KWHE felfedezése volt. Akkori zsenge koromban úgy gondoltam, hogy poén lenne fehér boszorkánynak lenni, tehát beszereztem egy könyvet a cél érdekében. Ma ezt úgy nevezném, hogy "'Harry Potter szindrómában szenvedtem'". Ezen most így mosolygok, de akkoriban halálosan komolyan gondoltam. A könyvet végigolvasva kezdtem rájönni, hogy komoly tanulás nélkül semmire sem megyek, ami annyira elkésérített, hogy ki is ábrándultam az egészből egy jó időre. Arra azért rájöttem, hogy boszorkány semmiképpen sem akarok lenni. Amúgy is roppant fárasztó dolognak tűnt az a rengeteg gyakorlás és

ismeretszerzés, semmiképpen sem voltam kész semmire.

Az, hogy kapcsolatba kerültem a wicca vallás bizonyos magyarországi képviselőivel, sokkal fontosabb volt, mint ahogy akkoriban hittem. Először találtam szembe magamat azzal a ténnyel, hogy a mágia igenis szolgálhatja a szellemi fejlődést. Nem mintha akkor tudtam volna ezzel mit kezdeni, viszont kezdtem képet kapni arról a folyamatról, amiben mostanság van részem. Emlékszem, az egyik fórumozó azt javasolta egy érdeklődőnek, hogyha mágiát szeretnének tanulni, előbb mindenképpen szánjanak pár évet csak arra, hogy megfigyelik a világot maguk körül. Ezen akkoriban jót mulattam és egyúttal kicsit fel is háborodtam. Ma már nem mulatok rajta két okból sem. Egyrészt úgy gondolom, hogy jobb tanács, mint azt sokan gondolnák, másrészt én is megfizettem a tanulóidőt. Akartam vagy nem, úgy tettem, ahogy ő javasolta. Egészen hihetetlenül érdekes és izgalmas elfoglaltságnak tartom még a mai napig, csak annyi a trükkje, hogy ezt is - mint sok más egyebet - a lehetőleg nagyfokú ellazultság állapotában érdemes csinálni. És rengeteget tanultam ez idő alatt. A lehető legjobb dolog, ami velem történet ezzel kapcsolatban, hogy a mai világban, a hülyeség, a szervezett elbutítás korában igenis elkezdtem használni a fejemet. A folyamat eredményeként olyan változásokon mentem át, amik igenis érettebbé, nyitottabbá tettek. Csak hogy példákkal is alátámasszam: egyre inkább megértettem, hogy mennyire nincs értelme ítélkezni az emberek felett, nem kerestem már kifogásokat, ha valamit én nem csináltam jól, nem bújtam kitalált indokok mögé, toleranciát tanultam, türelmet és megértettem, hogy nincs értelme az én nézőpontom mögé bújva azt hinni, hogy van úgymond igazság. A legfontosabbnak talán pont ezt érzem: már tudom, hogy a dolgok képlékenyek, és nincs tökéletesen fehér, vagy fekete. Olvastam valahol egy mondást, amit nem tudnék idézni pontosan, de valahogy így hangzik: "A kis igazságok ellentéte hamis, a nagy igazságoké szintén igazság."

Pont ma láttam egy könyvben, hogy nem feltétlenül van annyira szoros kapcsolat az egyéni fejlettség és a képességek között. Lehet, hogy nem feltétlenül, de nálam így történt. Mert a képességeim ekkoriban kezdtek csak nyiladozni.

Amit fontosnak tartok megjegyezni ezzel kapcsolatban: az igazi fejlődés útjára akkor léptem, mikor megszabadultam egy elég jelentős feszültségtől. Egy bizonyos probléma évekre megkötött, annyira, hogy képtelen voltam bármi értelmeset csinálni, végig bennem volt az idegesség. Ebből végül megszabadultam, bár nem saját erőmből. Ahogy ez múlt, úgy vettem észre, hogy képes vagyok feldolgozni olyan eseményeket, amikkel azelőtt félelmemben nem boldogultam volna. Azóta is elsődleges feladataim között tartom számon a minél nagyobb lazaság elérését. Először is a fizikai ellazultságot akkor tartom leginkább szem előtt, ha pl. egy kellemetlen, stresszes szituációban találom magam. A szellemi ellazultság hatásossága pedig már számtalanszor megmutatkozott előttem. Mágikus gyakorlatba átültetve azt mondhatom, hogy sok esetben voltam képes befolyásolni emberek, vagy kutyák viselkedését pillanatok alatt, de ezek szinte száz százalékát ebben az állapotban tette meg. Gyakran a kívánságom már csak akkor jutott a tudatomba, mikor már bekövetkezett. Azért merem mondani, hogy nem egyszerű megérzés történt ezekben az esetekben, mert némi gyakorlatra tettem szert kutyák lecsendesítésében, amit képes vagyok megismételni többször is. Szóval elérkeztem a szabad gondolkodás utáni lépcsőfokra, ami a fejlődésemben kulcsfontosságúnak bizonyult.

Amit ez idáig elértem, számomra rettentően sokat jelent, pedig mágiáról eddig tulajdonképpen szó sem esett. Azonban van ezeknek egy olyan kellemetlen hatása, hogy minél többet tudok, minél jobban elütök a környezetemtől, annál feltűnőbb a kontraszt akár köztem és a családom között. Egyre többet zavar, hogy miként reagálnak bizonyos helyzetekre és hiába mondanám el nekik a nézőpontomat, nem használna, mert hiába a magyarázat, ha nincs mögötte megértés, elfogadás. Számomra úgy tűnik, hogy nem is keresik ezt. Így aztán apró lépésekben ismertetem meg őket a véleményemmel, gyakran sikertelenül. Minél inkább kitűnt, hogy más irányba haladunk, annál inkább nagyobb volt az igényem olyan társaságra, akik között maximálisan magamat adhatom annak a veszélye nélkül, hogy bekebelezik.

Kis közjáték: elég "régen", meg 2003-ban felületesen megismerkedtem a káoszmágia jellegével, ezen belül a Liber KKK nevezetű feladatgyűjteménnyel is. Az egyik legmarkánsabb tulajdonságom - a lustaságom - akkor megakadályozott a rendszeres munkában. Igazság szerint rengeteg ideig nem csináltam semmit. Bővebben évekig lebegtem a semmittevésben, elhittem magammal, hogy van bármi közöm is a mágiához, hogy tájékozott vagyok bizonyos kérdésekben. A hülyeségem már- már magabiztossággal keveredett, ami, mint tudjuk, elég fura dolgokhoz vezet... A lelkem mélyén tudtam, hogy úgymond önerőből nem lesz belőlem semmi. Rengeteg dolog vonzott, de képtelen

voltam akár napi 20 percet szánni önmagamra. Elhittem saját magammal, hogy nem is akarok Mágus (bocs, valami miatt reflexből nagybetűvel írtam :) lenni, mert nem tudnám viselni a felelősséget. Azért ebben volt valami igazság is, hadd tegyem hozzá. Végül is rengeteg idő töltöttem úgymond semmittevéssel, de most már tudom, hogy igenis szükség volt erre az időre. Amúgy sem szoktam semmit megbánni, mert úgy gondolom, hogy bármi, amit elkövettem, megtanított valamire, ezek nélkül most nem én lennék. Szükséges tehát a világot megismerni annak, aki a mágia útjára lép? Nem tudom, mindenesetre nekem szükségem volt rá. Figyelembe véve a már-már elcsépeletnek számító Smaragdtábla alaptételt, egyúttal magamat is jobban megértettem. Jó pár sorral fentebb említettem, hogy érdekes és izgalmas dolog, ha az ember a környezetét megfigyeli. Legalább ennyire sok örömet okoz, ha rájössz, hogy te magad hogyan működsz.

Egy teozófus oldalon olvastam nemrég, hogy aki csak úgy van a létben, az nem tudja, hogy a folyó miért csapkodja állandóan szikláknak, húzza le a víz alá. Aki átlátja a létét, az képessé válhat arra, hogy tudatosan kikerülje a sziklákat és tudása szerint ússzon a folyóban. Ez azért is találó számomra, mert jól kifejezi azt, hogy mit gondolok a létezésemről. Nem kergetek ideákat a saját fontosságomról. Világosan látom, hogy az életemet én alakítom, hogy az egyik oldalról nézve én egy senki vagyok, egy porszem, akinek a hiányára szinte senki és semmi nem figyelne fel, nem okoznék semmiféle sokkot, ha nem lennék. Másfelől tudom, hogy része vagyok a mindenségnek, csak egy egészen apró részecskéje, mégis magamban hordozom az egészet.

Kis kitérő után vissza is térek a fejlődésem következő - talán legnagyobb - lépcsőfokához. Előljáróban elmondom, hogy boldog vagyok. Van munkám, amit szeretek (majdnem mindig :)), vannak emberek, akik között jól érzem magam és van egy célom, amit tudom, hogyan érhetek

el. Nincs túl sok pénzem, de nem szenvedek hiányt. Nem húzok egyik szélsőség felé semmilyen kérdésben. Az egész fél éve kezdődött körülbelül. Rájöttem, hogyan tarthatom fent folyamatosan az érdeklődésemet és hogyan tehetem magam kitartóvá a tanulásban és gyakorlásban. Ha körülveszem magam hozzám hasonlóan tudásszomjas emberekkel, akik tudják, hogy miattam vannak együtt, akkor megrázom magam és szorgalmas leszek - így gondolkodtam. Ha úgy hiszitek, hogy egoista elképzelés, hát legyen, igazat adok nektek, de nem bánom. Így indult a dolog. Szépen közöltem az érdeklődő emberkével, hogy erre számítsanak és ők egyetértettek. Az egyetlen körülmény, ami nyugtalanított, az a felelősség kérdése volt. Világosan láttam, hogy nem bújhatok ki alóla, igenis vállalnom kell, mert akik bennem megbíznak, azokért én is felelek. Ez eleinte nem ment olyan jól, de mostanság egyre inkább érvényesül. Egy újabb tulajdonság, amit rettentően fontosnak tartok, mindenképpen kapcsolatban van a tökéletesedéssel és megint csak semmi köze közvetlenül a mágiához. Mint írtam, eleinte nem ment jól. Nem volt annyira meg az akarat a társaságban, hogy engem is húzzanak. Így aztán átalakuláson mentünk keresztül. Megfogalmaztam egy kérést mindenkire, hogy csak az maradjon, aki tudja vállalni az állandó, rendszeres és a folyamatos munkát. Érdekes módon azok maradtak mellettem, akikre a legkevésbé számítottam, de egyáltalán nem bánom. Amit megkövetelek a többiektől az természetesen én is betartom, sőt igyekszem én a legtöbbet áldozni az időmből. Sikerült tehát a lustaságomat legyőzni.

Újabb ciklus kezdődik azonban, ismét felütötte a fejét a "kimaradozás", természetesen már némileg más formában, de újra megjelentek ugyanazok a problémák, mint fél évvel ezelőtt, csak más mértékben. Na igen, a másik közhelyszámba menő dolog: a körfolyamatok. És itt, az én szobámban, hihetetlen. :)

Mit is akarunk? Megismerni a mágia természetét. Ki milyen célból. Nem kérdeztem, mikor csatlakoztak hozzánk az emberek. Felelőtlenségnek tűnhet, de mindegyiküket ismertem egy ideje.

Hogyan akarjuk? Én személy szerint - ismerve magam - egészen rendszeresen beosztott "tanrenddel". Előre meghatározom, hogy ezen a héten, vagy ezen a napon mivel foglalkozom. Minden este végzek meditációs, koncentrációs és egyéb gyakorlatokat, újra belefogtam a Liber KKK feladatainak a végzésébe, most már ugye együtt csináljuk a többiekkel és különböző témákból mindannyian előadásokat készítünk. Adott egy téma, amit felosztunk darabokra és mindenki kap belőle valamennyit. Ezeken kívül sok más egyebet is, csak érzékeltetni akartam a lényegét. Apropos KKK: zsenge koromban kb azzal nyugtatgattam magam, hogy maaaaajd, mikor tapasztalt leszek, akkor biztos fogok gyakorolni, meg varázsolni, meg minden egyéb, addig meg csak kihúzó vagyok. Természetesen ez idő alatt nulla tapasztalatot gyűjtöttem. A KKK volt az, ami egyrészt meggyőzött a mágia valóságáról, másrészt arról, hogy egy fél óra gyakorlat olykor százszor többet ér pár elolvasott könyvnel.

És még kérdések. Hová jutottam ezek alatt az évek alatt? Ugyanaz vagyok, aki akkor? Több, jobb lettem ez alatt az idő alatt? Helyes úton járok? El fogom érni a célomat? Itt, a gép előtt ülve újra feltettem magamnak ezeket a kérdéseket és most sem más a válaszom. Messzire, igen, igen, igen, bizonyos szempontból már elértem.

Az első szimbólum, amivel kapcsolatba kerültem, az a Salamon pecsét. Számomra azt jelenti, hogy a szellemi gyakorlatozás mellett a fizikai dolgaimra is odafigyelek, megpróbálok egészségesen élni, újra formába hozni a testemet, így hozván harmóniát magamba. Tudom magamról, hogy önfejű vagyok, nagyjából tisztában vagyok a tulajdonságaimmal, így azokkal is, amik visszahúznak. Próbálok ezeket figyelembe venni és nem eltemetni magamban, ez még egy fontos tanítás számomra, bár fogalmam sincs, hogy kitől kaptam... Van, aki azt vallja, hogy ne kövess el olyan hibákat, amiket már megtett valaki előtted. Én azt vallom, hogy ha szükségem van a leckére, akkor magam is elkövetem azt a bizonyost. Ez az én utam, ez vagyok én magam, így alakítottam az életemet. Biztos, hogy valaki jobban csinálja, de én így teszem.

- bfg -

Taoista diagramok

A tao a természetes világrend, melyet a bölcs csak szemlél, hiszen minden magától működik. A taoista, mágikus diagramok a Tao kezdeteitől léteznek, és hétezer éve használják őket. A diagramok sámánikus örökségen alapulnak, eredetileg a homokba rótták fel őket fapálcikákkal, vagy folyó partjára nádszállal. Végleges, legerőteljesebb formájukban vörös ecsettel festik őket sárga vagy arany papírra.

Hogyan működnek ezek a szimbólumok? A Tao minden gyakorlati megnyilvánulása a chi energia mozgásáról szól. A harcművészetekben és a holisztikus gyógyászatban a chi ilytén való manipulálása drámai fizikai hatásokat képes elérni. Hasonló hatásfokkal működik a diagramok használata is.

A taoizmus alkímistái felfedezték, hogy a finom ecsetvonások, melyeket egy erős Mester alkalmazott, képesek megváltoztatni egy személy auráját (egyéni chi-jét) megváltoztatni. A folyamat során az univerzális chi energia koncentrálódik egy pontba. A matematika és a művészet egyedi kombinációja révén a diagram olyan "információt" tartalmaz, mely különleges tartóedényét képezi ennek a kozmikus chi energiának, céljától függően. Ezen a módon a diagram meg tudja változtatni az emberben a chi áramlását, és hozzákapcsolja az Univerzum áramlataihoz.

Példának okáért, a világban léteznek olyan nem-fizikai lények, melyeknek szüksége van energiára a fennmaradáshoz. Ezek táplálkozhatnak az ember energiarendszeréből, akár valami parazita. Ez betegségekhez vezethet, amikor megtámadják a testet, és a szó szoros értelmében elszívják az áldozat életenergiáit, meggyengítik immunrendszerét. Bizonyos diagramok képesek arra, hogy ellenállóvá tegyék a testet ezen ártó hatások ellen - pontosan úgy, ahogy az egészséges immunrendszer képes a vírusoknak ellenállni. Más diagramok arra hivatottak, hogy a házat tegyék ellenállóvá a tolvajok által hordozott energiasugárzások ellen, így elkerülve annak kifosztását. Régen harcosok is hordoztak ilyen diagramokat, hogy megvédje őket a csatákban.

Vegyünk néhány példát!

Az alábbi diagramokat Alexander Anatole Kung Fu mester festette meg. Általános formában természetesen kevesebb erővel rendelkeznek, jobbak a személyre szabott és festett diagramok, de illusztrációként mindenképp érdemes őket megtekinteni.

	Ez a diagram az egészséget védelmezi. Ellenállóvá teszi a testet az ártó lények, a "spirituális paraziták" befolyása ellen.
	Ez a diagram megtisztítja a személyes chi-t, és összhangba rendezi az ember életét az Univerzum áramlataival. Nevezhetnénk "szerencsehozó talizmánknak" is, hiszen tulajdonképp ez a hatása.
	Ez a diagram megvéd a rontásoktól, és az ártó szándékú emberektől. A féltékenység, az irigység leblokkolhatja a chi-t és akadályozhatja annak áramlását. Ezt szabadítja fel a diagram, melyet a hálósobában kell elhelyezni, a szoba keleti falán.
	Ez az ábra megnöveli a szociális érzékenységet a körülöttünk lévő emberekben, és segít összeharmonizálni saját chi-nket az övékkel. Úgy viselkedik, mint egy mágnes, segíthet akár barátok, akár új szerelem "bevonzásában".
	A következő diagram az embernek a sikeres üzletmenetre való képességét növeli meg chi-jének befolyásolásával.
	A legtöbb diagram védelmez a káros energiahatások ellen, ez az ábra azonban speciálisan arra lett kifejlesztve, hogy azokat a hatásokat semlegesítse, megszüntesse, melyek már "fogást találtak" az adott személy chi-jén.
	Ez a diagram a szexuális energiákat motiválja, ébreszti az emberben, és egyúttal vonzza magához a hasonló, harmonikusan illő chi-jû embereket is.

A drágakövek, ásványok tisztítása

Amikor egy követ vásároltunk vagy ajándékba kaptunk, alaposan meg kell tisztítanunk. Csak így tudjuk eltávolítani azokat rezgéseket róla, amelyek keletkezése, adás-vétele során beszennyezték. A kvarckristály erősíti, átformálja, raktározza és szállítja az energiát, épp ezért nagyon fontos, hogy miután hozzánk került, csak önnön rezgéseit hordozza, ne más, rátapadt szennyeződést.

A tisztítás során helyreállítjuk a kő eredeti rezgéseit és kapcsolatot hozunk létre új tulajdonosával. Így a kő sokkal erősebben, tisztábban fogja kifejteni hatásait.

Tegyük a követ egy edénybe, amelybe vizet és tengeri sót tettünk. Ha nagyon alaposan akarjuk tisztítani, akkor 6-8 órára tegyük folyóvíz alá. Legalkalmasabb természetesen a tiszta forrásvíz.

A desztillált vizet nem ajánlom, sokat elvesz a kristály természetes rezgéseiből. Az alap tisztítás után a követ tegyük napra, hogy regenerálódjon a Nap energiájától. A tisztítás egész folyamata alatt tiszta és pozitív gondolatokat küldjünk a kő felé. Csak akkor dolgozhatunk sikeresen a kővel, ha teljesen megtisztult.

Fontos! A Hold uralma alatt álló köveket ne rakjuk ki napfényre, ezek kivételt képeznek. Ezeket az ásványokat (mint a holdkő, a szelenit, a gyöngy) érdemesebb a telihold fényénél tisztítani.

Ha különösen nagy szükségünk van egy kőre és ezért úgy meggyengül gyógyereje, hogy elveszti fényét és kisugárzását, akkor három napra (szélsőséges esetben akár hónapokra is) ágyazzuk be egy tálkában tengeri sóba, hogy regenerálódjon. Ezután folyó víz alatt öblítsük le és napon szárítsuk meg. A használt tengeri sót dobjuk ki!

A Visconti-Tarot története - 2. rész

A kártyák értelmezésében jelentős eltérések vannak a maihoz képest. Egyfelől a korai Tarot kártyái nem voltak számozottak, ezért igen nehéz megmondani, hogy pl. a Cary-Yale a Nagy Arkánumja akkoriban is 22 lapos volt-e. A lapok között azonban három olyan is található, mely a Marseilles-i szettnek már nem része: Hit, Remény és Szeretet, a három erény szerepelt a Nagy Arkánum soraiban.

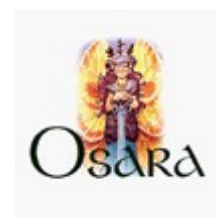
Az alábbi lista részletes összehasonlítást ad az egyes, fennmaradt kártyákról (a sorrend a felismerhetőség kedvéért a mai, ismert sorrendet tükrözi):

PIERPONT-MORGAN BERGAMO VISCONTI-SFORZA	CARY-YALE VISCONTI
A Bolond	(hiányzik)
A Mágus	(hiányzik)
A Pápanő	(hiányzik)
Az Uralkodónő	Az Uralkodónő
Az Uralkodó	Az Uralkodó
A Pápa	(hiányzik)
Szerelem	Szerelem
A Szekér	A Szekér
Igazság	(hiányzik)

Idő	(hiányzik)
A Szerencsekerék	(hiányzik)
Erő	Erő
Az Áruló	(hiányzik)
Halál	Halál
Mértékletesség	(hiányzik)
(hiányzik)	(hiányzik)
(hiányzik)	(hiányzik)
(A Csillag	(hiányzik)
A Hold	(hiányzik)
A Nap	(hiányzik)
Ítélet	Ítélet
A Világ	A Világ
?	Hit
?	Remény
?	Szeretet

A három Erény a firenzei Florentine Minchiate pakliban is megjelent egyébként, a Cary-Yale nem egyedülálló ebben a tekintetben. A Cary-Yale-ben ezek a kártyák a XVII. XVIII. és XIX. lapok, utánuk több különleges lap következett (a négy elem és a tizenkét zodiákus), majd ezután folytatódott a kártyák számunkra megszokott sorrendje a Csillaggal, a Holddal és a Nappal.

A Pierpont-Morgan pakli a legkorábbi, ismert, nyugati Tarot, melyben hagyományosnak mondható udvari lapokat találunk: apród, lovag, királynő és király. (Elképzelhető ugyan, hogy a Brera-Brambilla Tarot régebbi, de sajnos nem lehet megállapítani, hogy megvolt-e mind a 16 udvari lap, lévén, hogy csak 7 maradt fenn belőlük). Ezzel szemben a Cary-Yale Tarot mind a négy elemhez tartozóan nem négy, hanem hat udvari lapot tartalmazott (összesen tehát 24-et). Érdekessége így, hogy mind az apródok, mind a lovagok között is találhatunk nőnemű alakokat - vagyis a felosztás a következő: apród - szolgálólány, lovag - lovas hölgy, király - királynő.

Farsangi jelmezötletek Imbólc ünnepeire

Mit vegyünk fel a jelmezbálra, ha nagyon ezoterikusak, okkultak és mágikusak szeretnének lenni? Íme néhány ötlet:

		
Punk tündér	Fekete hercegnő	Vámpír
		
Jedi lovag	Gandalf	Múmia
		
Diszkordiánus tehén	Zombi pompom-lány	Főrdög

		
Pókasszony	Szellem	Bukott angyal
		
Sárkány	Boszorka	Diszkordiánus pulyka
		
Halál	Leprechaun	Neptunusz

Yliaster Daleth: Magicon

Az ezoterikus tradíció elismert szakértőjének számító Yliaster Daleth legújabb könyve tekinthető akár egy sajátos okkult-mágikus enciklopédiának is, amelyben a címszavak, illetve a témakörök helyét a Tarot 22 nagy arkánuma foglalja el. A szerző ezeket olyan kapuként értelmezi, amelyeken át bejuthatunk a nyugati ezoterikus tradíció hatalmas, ódon kastélylabirintusába, amelynem minden mindennel összefügg. Ez a könyv tehát egy izgalmas felfedezőút is egyben, amely ennek a kusza építménynek a bejárására és feltérképezésére irányul, a legmélyebb, alvilági pincéktől a legmagasabb, égbe nyúló tornyokig, a legszentebb, legfélelmetesebb helyiségeket és a legtitkosabb alagutakat, legrejtettebb átjárókat sem hagyva ki.

A szerző által vezetett utunk során találkozhatunk egyebek mellett az antik világ legfélelmetesebb istennőjével, a sápadt Hekatével és leghûségesebb követőivel, a thesszáliai boszorkányokkal; megtudhatjuk, miért éppen az útelágazások és útkereszteződések a legalkalmasabb helyek a varázslásra; miért tesznek a világ számos részén még napjainkban is pénzt a halottak szemére, szájába; milyen volt a világ a teremtés előtt; hány emberből lett összegyúrva az ördöggel szövetségre lépő Faustus doktor; mit jelképez és mi ellen véd a varázskör; milyen viszonyban van egymással a szexualitás és a mágia; miből készül a leghatásosabb szerelmi varázsszer; miért szerencsétlen szám a tizenhármas; mit rejtenek el és mit tesznek láthatóvá a maszkok; miért nincs a vámpírnak tükörképe; mit jelképez a meztelenség stb.

Ezt a könyvet ráadásul azok is haszonnal forgathatják, akik az ezoterikus elméletek helyett a mágikus praxisra helyezik a hangsúlyt, mert a szövegben számos gyakorlati útmutatásra, varázsigére, mágikus rítusra és boszorkánypraktikára bukkanhatnak, amelyek skálája a hétköznapi babonás cselekedetektől egészen a transzcendentális mágiáig terjed. A könyv a Tuan kiadó gondozásában jelent meg.